

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/512/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712202486
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712202486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: B. O., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. XXXX/X, M., toho času na neznámom mieste, zastúpený ustanoveným opatrovníkom Mestom Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ Právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice - Sídliisko Ťahanovce, Sofijská 13, IČO: 42 247 268 právne zastúpený: JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom K. X, C., v konaní o zaplatenie sumy 1.679,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 9C/125/2012-135 zo dňa 6. februára 2014, v spojení s opravným uznesením č. k. 9C/125/2012-157 zo dňa 7. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovieť **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.110,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 16.10.2009 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách konania ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p.. Vychádzal zo zistenia, že odporca ako dlžník dňa 31.07.2002 uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom Zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver s výškou úverového rámca 15.000,- Sk (497,91 Eur), s úrokovou sadzbou vo výške 11,85 % ročne, s úrokom z omeškania vo výške 26,4 % ročne, s poplatkom za poskytnutie vo výške 2 % z úverového rámca a s poplatkom za správu úveru vo výške 0,2 % z výšky úverového rámca mesačne. Dodatkom č. 1 zo dňa 31.07.2002 bola zmenená výška úverového rámca na sumu 30.000,- Sk a úroková sadzba na premenlivú vo výške 11,85 % ku dňu uzavretia dodatku. Právny predchodca navrhovateľa dňa 08.12.2005 oznámil odporcovi, že mu v zmysle tejto zmluvy zastavil čerpanie kontokorentného úveru k tomuto dátumu a vyzval ho, aby do 10-tich dní od doručenia oznámenia uhradil dlžnú sumu a zároveň ho upozornil na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca navrhovateľa ako postupca dňa 15.10.2009 uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka, ktorú mal právny predchodca navrhovateľa voči odporcovi, na základe uvedenej zmluvy o kontokorentnom úvere.

Ďalej mal okresný súd preukázané, že odporca uzavrel dňa 18.05.2011 s navrhovateľom Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, na základe ktorej odporca uznal svoj dlh vyplývajúci zo Zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej s právnym predchodcom navrhovateľa vo výške 1.110,99 Eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach splatných vždy k 25-temu dňu v mesiaci vo výške 80 Eur, so splatnosťou prvej splátky ku dňu 25.06.2011. Na základe tejto skutočnosti potom nepovažoval za dôvodnú námietku vedľajšieho účastníka na strane odporcu o premlčaní uplatneného nároku. Vychádzal z ustanovenia § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v prípade uznania čo do dôvodu a výšky sa premlčuje právo za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Konštatoval, že neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že dohoda o uznaní záväzku by bola neplatná, že by odporca bol k jej uzavretiu nejakým spôsobom nútený, nedošlo ňou ani k zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa. Nárok navrhovateľa na zaplatenie nesplatenej istiny úveru tak považoval za dôvodný.

Vo zvyšnej časti jeho žalobný návrh zamietol, nakoľko navrhovateľ dostatočným spôsobom nešpecifikoval a nepreukázal výšku ostatných zložiek žalovanej sumy.

O povinnosti odporcu zaplatiť úroky z omeškania z priznanej istiny rozhodol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovie podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu a žiadal v tejto časti rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože vyjadrenie navrhovateľa k ním podanému odporu a dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu mu okresný súd nedoručil pred rozhodnutím vo veci samej. Urobil tak až po rozhodnutí a jeho upozornení.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že rozhodnutie o ňom ponecháva na posúdení súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého zostal nedotknutý odvolaním nenapadnutý výrok, ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Primárne považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o odvolaní je viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ fakticky svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Vzhľadom k tomu sa pri posudzovaní danej veci krajský súd zaoberal len námietkami vedľajšieho účastníka uvedenými v odvolaní a preskúmal správnosť procesného postupu prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom, za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy. Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenie môže účastník realizovať na predpokladu, že sa pojednávania zúčastní.

Za odňatie možnosti konať pred súdom možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka.

Okresný súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 06.02.2014, predvolanie na ktorý bolo právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručené dňa 03.12.2013. Vedľajší účastník, ani jeho právny zástupca sa však tohto pojednávania nezúčastnili, svoju neúčasť na ňom neospravedlnili. Týmto sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenie v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p., ktoré sa realizuje spravidla na pojednávaní vo vzťahu k prítomným účastníkom. Na pojednávaní došlo tiež k oboznámeniu vyjadrenia navrhovateľa, ktoré tak nebolo potrebné bezprostredne pred pojednávaním doručovať vedľajšiemu účastníkovi poštou. Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol. Krajský súd preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

Keďže prvostupňový súd ponechal rozhodovanie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. na čas po právoplatnom skončení veci, v tomto rozhodnutí zároveň v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodne aj o trovách odvolacieho konania, z dôvodu ktorého krajský súd o nich nerozhodoval.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.